

По божество Сынъ не сѣ раздѣлилъ ѿтъ Бога Ѳтца, нито ѿтъ Дѣха Свѣтаго, когато сѣ взплоти.

Воп. Можаше ли да сѣ взплоти Ѳтець или Дѣхъ Свѣтый?

Ѳв. За това ѿ пѣ-горѣ казахме, че Сынъ сѣ взплоти, за да бѣде ѿ на небо-то ѿ на земь-тѣ Сынъ, Богъ Ѳтець да бѣде нерожденъ а Дѣхъ Свѣтый ѿзходящъ.

Воп. Когато не ѣ было небо, Богъ гдѣ ѣ прѣбывалъ?

Ѳв. Богъ самъ въ себе сѣ вмѣщава. Затока ѿ самъ въ себе прѣбываваше: а гдѣто сѣтвори небо ѿ земь, Той гы не сѣтвори за себе сѣ да сѣди ѿ да почива въ нихъ, нъ заради насъ, за да Го славимъ ѿ почитаме.

Воп. Има ли Богъ Прѣстолъ на небо-то?

Ѳв. Ако ѿ да ѣ Богъ на всакѣдѣ ѿ всѣ ѿспознающъ, както казахме: нъ свѣта сѣ Божественный пѣ-изащно на небо-то показѣва, ѿ има тамо Прѣстолъ неосмзанный, както самъ ѣ рекъ: *небо престолъ Мнѣ, земля же подножіе ногама Моима(а)*: Нѣговы-ты нозѣ сѣ дѣховны, а не тѣлесны, сирѣчь, присѣтствіе-то Мѣ ѣ пѣ-свѣтло ѿтъ слънце-то, кездѣщъ ѿ всѣ ѿспознающъ.

Воп. Авилъ ли сѣ ѣ Богъ нѣкога на земь-тѣ?

Ѳв. Бога никой нигдѣ не ѣ видалъ, както ѣ, нъ колкото обимать наши-ты ѣчи толко бѣ ѿ Авленіе-то Божіе. Богъ сѣ авлава, ѿли авно, ѿли на сѣнъ на Пророци-ты, Апостолы-ты, мѣченици-ты ѿ на мнозина благоговѣйны челоѣци: такожде ѿ Сынъ Божій авѣ слава-тѣ на Божество-то сѣ, колкото можахъ да вмѣстать челоѣчески-ты ѣчи, на Прѣображеніе ѿ на Вознесеніе.